

քարերն ալ այլևայլ տեղերէ բերուած, ինչուան հին Տրովադային աւերակներէն : Իսկ բոլոր շենքը Փորթեանտի քարով շինուած է, որ մարմարինի պէս կարծր է :

Դախքը ոմանք 810,000 լիրէ սթէռլին եղած է կրսեն, որ կընէ տասնուինը միլիոն չորսհարիւր քառասուն հազար ֆրանք : Այս եկեղեցւոյն ներսի գեղեցկութեանը վրայ խօսելիք չունինք, որովհետեւ անգղիացւոց ամէն եկեղեցիներուն պէս ասոր ներսի կողմն ալ անզարդ է :

ԳԻՏԵԼԻՔ

ԼԻՆԴԱԿԱԽԱՆ ՏԱԳԻՒՍՈՒՆԻՄՆ :

ՎԱՏ փափաքելի բան էր մեզի որ միշտ աղեկ օրինակ առնելու և խելք սորվելու բաներ դնեինք մեր օրագրին մէջ, մանաւանդ լուրոպայի գիւտերուն ու բարեկարգութիներուն վրայ խօսելու ատեն : Ո՞ւղք որ հարկը կրստիպէզմեզ'երբեմն այնպիսինիւթեր ալ դնելու որ թէպէտ ծիծաղական կամնաև վնասակար են, բայց լուրոպայի գիւտ ըլլալով՝ կրնան մեր աղգին մէջ ալ շուտ կամ ուշ տարածուիլ, և տկարներուն կամ տգէտներուն վնասակար ըլլալ : Այսպատճառաւ օրագրիս 233 երեսը նմանաբուժութեան արհեստին վրայ համառօտ տեղեկութիւն մը տուինք . նոյն մըտքով ալ հոս կենդանական մագնիսութեան վրայ խօսինք : Ո՞իայն թէ հիմակուընէ կըզուրցենք որ նմանաբուժութիւնը թէպէտ օգտակար բան չէ, բայց վնասակար բան ալ կրնայ չսեպուիլ . իսկ աս կենդանական մագնիսութեան վնասները խիստ յայտնի են, և օրէ օր յայտնի կըլլան . անոր համար աս օրերս Փարիզու մէջ քանի մը հոգի այսպիսի խարդարական արհեկանութիւնները (որ Ո՞եսմերականութիւն

տով այլևայլ անկարգութեանց պատճառ ըլլալնուն համար բանտ դրուած են :

Ո՞ագնիս քարին՝ բնական զօրութիւնը յայտնի է, որով երկաթը իրեն կըքաշէ . մենք ալ ասոր յատկութիւններուն վրայ ուրիշ ատեն տեղնիտեղը կըխօսինք : Այսկէ շատ տարի աւագայ գերմանացի բժիշկը ձայն մը հանեց թէ ինքը մագնիսով բժշկութիւններ կընէ, և թէ իրեն բանեցուցածը համբային մագնիսչէ, հապահութանական նագնիսութիւնն է, այսինքն այնպիսի մագնիսական զօրութիւն մը որ կենդանի մարմիններու վրայ կազդէ : Տեսնելով որ Ո՞ենային մէջ իրեն խարդախութիւնները շատ չեն անցնիր, 1778ին Փարիզ գնաց . առջի բերան շատ մարդ խաբեց, բայց ետքը ետքը՝ իրեն վազող հիւանդներուն շատութենէն և անոնց մէջ հանդիպած անկարգութիւններէն շատին աչքը բացուեցաւ, տէրութիւնն ալ գիտուն մարդիկներու ձեռքով քըննեց, հասկըցաւ բանը, ու աստիկ արգիլեց իրեն ան գործողութինները . ուստի վաստըկած ստակները առաւ գնաց իր հայրենիքը, և հօն մեռաւ 1815ին : Օ արմանք է որ իր վարդապետութիւնը կամ թէ խարդախութիւնը իրեն հետ չվերջացաւ բոլորովին, և Կաղղիայի ու Կերմանիայի մէջ շատ միամիտ մարդիկ իւել մը ատեն հաւտացին իրեն դրութեանը : Ո՞եսմեր կըսէր թէ կենդանական մագնիսութիւնը մէկ հեղանիւթ մըն է որ ամէն տեղ ու ամէն բանի մէջ կայ, և անով մեծ կապակցուի ունին իրարու հետ երկնային ու երկրաւոր մարմինները : Պայլեի, Պուանքլէն, Լաւուազիէ և ուրիշ երևելի գիտուններ ստոյգ քննութեամք ցցուցին՝ որ այսպիսի հեղանիւթ չկայ ամենեին, և ատ կենդանական մագնիսութիւնը ըստածը (որ Ո՞եսմերականութիւն

ալ ըսուեցաւ) բոլորովին շինծու և խաթէական բան է . ասոր վրայ քիչ մը ատեն խափանուեցաւ մեսմերականութիւնը : Իայց քանի մը տարիէն ետև Փիւիզիւր՝ անունովգաղղիացին ելաւ զուրցեց թէ կենդանական մագնիսութիւնը գիշերաշրջունի կրբերէ մարդուս վրայ, ու մեսմերեան տակառին տեղը սկսաւ չեռանձունիւն բանեցընել : Ո՞եսմերեան տակառըսուածը փայտէ աման մըն էր՝ մէջը քանի մը շիշ մագնիսացեալ ջուր դրուած . տակառին խուփը ծակ ծակ էր, ան ծակերէն այլեայլթելեր երկնցած էին որ դէպ ՚ի հիւանդներուն ցաւած տեղուանքը կերկընցընէին . մագնիսութիւն տուողն ու առնողը դիմացէ դիմաց կընստէին, երկար ատեն լուութեամբ իրարու երես կընայէին՝ ան թելերը բռնած, անով իբր թէ կըմագնիսանային : Խակ Փիւիզկիւրին հնարած ձեռնածութիւնը աս է որ մագնիսանալ ուզողը կընստի, մագնիսացընողն ալ անոր դիմացը քիչ մը բարձրկեկ աթոռով կընստի . քիչ մը ատեն միտքը վրան ամփոփել կըձեացընէ, մագնիսուողին ձեռուըները կըբռնէ՝ անքթիթ անոր աչուըներունմէջ կընայի քանի մը վայրկեան . ետքը ձեռուըները կառնէ կըդնէ դիմացինին ուսերուն վրայ, դէպ ՚ի վեր վար կըշըփէ, մատուըները կըքաշըըէ և ասոր նման խենդումնդ գործողութիւներ կընէ երկար ատեն . վախճանը, իբր թէ անով քունի պէս թմբութիւն մը պիտի դայ դիմացինին վրայ, ու գիշերաշրջիկի պէս սըրտին մէջի բաները պիտի խօսի ու ինքը պիտի չիմանայ :

Այսպիսի անշնորհք արարողութե մը խաթէութիւնը անկէ ալ յայտնի է որ գրեթէ ամէն վարպետ մէյմէկ կերպով կընէ, ու ամէնն ալ տարբեր տարբեր մեկնութիւներ կուտան անոր ներգործութեր : Ո՞ը կըսէ թէ կենդանական մագնիսութիւնը յաջողեւ :

Եռ համար պէտք է որ մագնիսուողը հաստատուն կամք ու փափաք ունենայ մագնիսուելու . որը կըսէ թէ միայն հաւատալը բաւական է . որն ալ կըսէ թէ հոն եղողներն ալ պէտք է հաւատան՝ որպէս զի յաջողի : Ոմանք կըսէն թէ մագնիսացեալ մարդը իրեն չորս դին եղած բաները կըտեսնէ՝ առանց աչքովնայելու . ոմանք ալ թէ ուրիշներուն միտքը կընայ իմանալ, ըլլալու բաները գուշակել, մագնիսացընողին ամէն հարցմունքներուն պատասխան տալ՝ ձարտասանութեամբ և իմաստուն խօսքերով, չփիտցած լեզուներովը խօսիլ, թէ իրեն և թէ ուրիշներուն հիւանդուիը ձանցնալ, ու պէտք եղած գեղերը զուրցել . մէկ խօսքով՝ ամէն տեսակ արտառոց և անկարելի գործողուները ընել : Խւ այսչափ զարմանալի ստութիւններուն պատճառը ուրիշ բան չէ, բայց եթէ խեղճ ու տգէտ մարդիկը մոլորցընել, խարխըբելու ձեռքերնէն ստակ քաշել :

Լու գիտնալու է որ ընդհանրապէս կենդանական մագնիսութեան ետևէ եղողները կամ ցոփ մարդիկ են՝ որ անով կուզեն իրենց յանցանքները պարտըկել, և կամ բարեսիրտ ու գիւրահաւան մարդիկ, որ ամէն բանի շուտ մը կըհաւատան : Խենդանական մագնիսութիւնը մագնիսուողին կողմանէ թէկ խաթէութիւնը չսեպուի, տարակոյս չկայ որ սաստիկ նախապաշարումն է երեակայութեն, որ տկարամիտ և գիւրահաւան մարդկանց վրայ միայն կըզօրէ, ու իրենց երեակայութիւնը տաքնալով, գինովի պէս ըրածնին կամ խօսածնին չեն գիտնար : Խրաւ է թէ այսպիսի լուսաւորեալ կարծուած դարու մը մէջ ամօթ կըսեպուի որ աս տեսակ խաթէութիւնները յաջողութիւն գտնեն՝ թէպէտ և կարծամանակ, բայց աս ալ գիտնալու է թէ ուամիկ ժողովուրդ ամէն ատեն ու ամէն տեղ կըդժնուի, և անոնց այսպիսի բաներուհաւատալուն պէտք չէ զարմանալ :

Պէտք զարմանալու է անոր վրայ՝ որ այսպիսի բաներու երեւմն գիտուն մարդիկ ալ հաւատացեր են քիչ մը ատեն. ինչպէս յաջորդ դիպուածէն ալ կիմացուի, որ աչքով տեսնող հաւատարիմ անձ մը կըպատմէ¹:

Պալզաք անոնով գաղղիացի երևելի բանաստեղծը 1838ին Միլան քաղաքը գացած ըլլալով հոն աս պատմութիւնը պատմողին հետ իմաստ կըբարեկամանայ: «Օր մը ինչպէս եղաւ, կենդան նական մագնիսութեան վրայ խօսք բացուեցաւ, կըսէ: Պալզաք սկսաւ պարծիկ թէ ես իմաստ վարպետ մագնիսացընող եմ, և ֆարիզ եղած առ տեսն շատ մարդ մագնիսացուցեր եմ: Ես ժրալ տեղով մը հարցուցի իրեն, կատանկ է ըրածի, թէ իրօք կըզուրցես, ըսի: Պալզաք մէկէն վրայ բերաւ, կուզե՞ս, ըսաւ, փորձ մը ընեմ: — Ինչո՞ւ չէ ըսի. շուտ մը ծառաներէն մէկը կանչեցի. Պալզաք ասիկայ նստեցուց, ինքն ալ գիմացը անցաւ, սկսաւ գործողսութիւնը ընել. աչուղները գիւահարի պէս կըդարձնէր, քիմը բերանը կը ծըռմռուկէր, ձեռուղներով այնպիսի այլանդակ շարժմունքներ կընէր, որ կարծես թէ վրան հի ւանդութիւնը մը եկեր է: Զերկընցնեմ, Պալզաք շատ աշխատելէն՝ արիւն քրտինք մանելէն ետքը տեսաւ որ ծառան կէս զարմացած՝ կէս ծիծա ղերով կեցեր կընայի թէ առ գործողութիւննե րուն ծայրը ուր պիտի երթայ, ձգեց ելաւ ու գարձաւ ըսաւ ինծի, Աս մարդը կենդանական մագնիսութեան յարմար չէ. տիկար կազմուած քով կամութիւն պէս պակասաւոր մարդ մը ըլլար՝ աղէկ էր: Պատասխան տուփ թէ ես գաճած 2 մը կը ձանցամ որ հազիւ իրեք թիզ հասակ ունի, և առջեն ու ետևէն կուզէ է. թէ որ կուզես՝ անիկայ բերեմ: Շատ աղէկ, ըսաւ Պալզաք, վաղը իննին գաճաճը հետոդ առ, հոս հրամէ:

Աս գաճաճը խեղճ ողորմելի մարդ մըն էր՝ կատիկ անոնով, որ փողոցները մանր մունք բաներ ծախելով ապրուսող կըձարէր. վնասուեցի գտայ ու ըսի իրեն. կատիկ, կուզե՞ս ստակ վաս տոկիլ: — Երանի թէ, ըսաւ խեղճը: — Նայէ որ վաղը առաւօտ՝ ժամը իննին սա անունով կամրջին վրայ գտնուէիս. ես կուգամ կառ նեմ քեզ: Երկրորդ օրը խօսք դրուած առեւ նէն կէս ժամ առաջ գաճաճը եկեր կըպտրուէր ան կամրջին վրայ. գնացի իրեն, եկուր երթանք ըսի: — Ո՞ւր պիտի երթանք: — Մէծ մարդ գու մը տուն: — Հոն ինչ պիտի ընենք: — Ինչ ընելքը բանք քեզի. ան տանը պարոնը խօսք տուաւ թէ ինքը աչուղներով ու ձեռուղներով շարժմունքներ ընելով կընայ նստած մարդը թմրեցնել ու քնացընել. բայց ան մարդը կարճ հասակով պիտի ըլլայ կըսէ, անոր համար զքեզ ընտրեցի: Խեղճ կատիկը տարակոյսը պատեց, վախցաւ որ ըլլայ թէ բանին տակը վարպետուի

1 Պատմողը Միլանցի բժիշկ մըն է որ քանի մը դրուածքներ ալ ունի:

2 Ճիւճէ:

3 Գաճաճը:

» մը ըլլայ, ձամբուն մէջտեղը գամուածի պէս կեցաւ, ես չեմ գար ըսաւ: Շատ աղացելէս ետե՝ հազիւ խօսք հասկցաւ, ելաւ եկաւ ետևէս ին. շուան Պալզաքին տունը: Անիկայ աս գաճաճը տեսնելուն պէս ծիծազելով աթոռէն վեր ցատ. քեց, խիսա աղէկ, մէկ հատիկ յարմար՝ որ այն չափ կըլլայ ըսաւ: Շուտ մը առաւ գաճաճը՝ փառաւոր աթոռի մը վրայ նստեցուց, ինքն ալ գիմացը անցաւ, սկսաւ գործողութիւնը: Երկայն ատեն բոլոր վարպետութիւնը թափե լով աշխատեցաւ. աչուղները անկած այնպիսի կերպով մը կընայէր որ տեսնողին լեզին կըփոր. թէր. բայց կատիկը արձանի պէս կեցած՝ անոր երեսը կընայէր: Պալզաք սկսաւ հարցընել գաճին թէ քուն ունեմ: — Ամենակին, ըսաւ գաճաճը մէրկ շնորհուած ամենակին թմրուե նշան մը չերկացաւ վրան, հապա նստած իր հան գիսոր կընայէր: Վերջապէս Պալզաք գործո շութիւնը դադրերուց, և ըսաւ գաճաճին հա մար թէ շատ դիմացկուն մարդ է. բայց աղաչեց զիս, վաղը մէկ փորձ մըն ալ ընենք ըսաւ: Կատիկը երկրորդ անգամուն առջինին պէս ծանրէն քբաշեց. վասն զի մէկ ֆիորին բարի ձեռք առած ըլլալով համը բերանը մնացեր էր: Երկրորդ փորձն ալ առջինին պէս անյաջող գը նաց: Պալզաք նեղանալով գալլիարէն կըզուր. ցէր երբեմն երբեմն. Զեմ գիտեր ինչ արգելք կայ աս կոշտ մարգուն վրայ որ յարմար չգար մագնիսութեան: Աղէկ որ գաճաճը չէր հաս կընար. ապա թէ ոչ անշուշտ իրարու հետ պիտի նետուէին, ու իմ գլուխա պիտի ցաւէր: Պալզաք աղաչեց որ երրորդ փորձ մըն ալ ընէ. ես ալ սիրած ըլլուրէլու համար՝ չէ չըսի: Մէջ մըն ալ ինչ կըտեմնես. գործողութիւնը կէս ժամի չափ քշէլէն ետև, կատիկը սկսաւ գունչը անկել, ընքուիները կախել, աչուղները գոցել: Ես ան միջոցին գիւր մը կարգալու հետ էի. մէյ. մըն ալ Պալզաք ձայն տուաւ ինծի որ շուտ հաս նիմ. գայց տեսայ որ գաճաճը ան շշնկոցէն մէ կէն արթինցեր էր, ու առջինէն աւելի աշալը. զութեամբ ըլլա դին կընայէր: Հարցուցի իրեն. Քնացար թէ չէ: — Ամենակին, ըսաւ կատի. կը. բայց անանկ հանդիսաւ ու պարապ նստեր եմ որ քիչ մնաց քունս պիտի գար: Պալզաք գեռ երկայն ատեն շնանալէն ետե, երբոր տեսաւ թէ գաճաճը աչուղները գոցելու ու քնանալու տեղը, աւելի բանալով աթոռին վրայ կըտեց. զաւորուէր, ալ յուսահատեցաւ, ձգեց ամէն հնաբըր, ելաւ. և անկէ ետև կենդանական մագ նիսութեան վրայ մէյմըն ալ խօսք չբացաւ ինծի: Երկրորդ օրը կէսօրուան մօտ տանս գուռը զարնուեցաւ. ինչ կընայիս, տեսնեմ որ կա աիկն է, եկեր գանդատ կընէր, իրեք ժամ անօ գուստ աւելի սպասեցի ըսաւ, հրամանքիդ՝ կամըր. ջին վրայ: Դարձայ ըսի իրեն, թէ Զըսի քեզի որ փորձը ըլլնցաւ. կարծեմ թէ ֆիորիները շատ համով եկան քեզի: — Ի՞նչ կըլլայ, ըսաւ գաճաճը, որ նորէն տանէիր զիս ան պարոնին, թէ որ քնանալ պիտի ըլլայ՝ կըքնանամա: — Ես ծիծազեցայ վրան, ու ըսի. գիտես ինչ մարդ էր ան պարոնը: Անիկայ այնչափ երևելի մարդ

“ է իրեն խեցին ու տպած գրքերում համար, որ
“ երբոր դուրս կելէ պարաելու, ամէնքը կըփա-
“ փաքին երեսը տեսնել: Բազդ ունեցար որ այն
“ չափ ատեն իրեն դիմացը նստար: աս քեզի բա-
“ ւական պարծանք է լսի, ու տեղը ճամբեցի” :

—————
|| Ա Փ Ա Յ Ե Լ Յ Ա Խ Ա Յ Ե Լ Յ Ա Խ Ա Յ Ե Լ Յ Ա Խ ||
| Յ Ա Յ Ե Լ Յ Ա Խ Ա Յ Ե Լ Յ Ա Խ Ա Յ Ե Լ Յ Ա Խ | :

Ի՞ն ուրախալի յոյսն որ ամէն ազ-
գասէր անձինք ունին մեր ազգային
ուսումնական յառաջադիմութեանը
վրայ, նորոգուեցաւ մեր սրտին մէջ
աս տարի ալ, և կըփութանք ծանու-
ցանել նոյն ազգասիրաց որ իրենք ալ
ուրախակից ըլլան մեզի :

|| Ենետիկի Ո յ ա Փ ա յ Ե լ ե ա ն || ար-
ժարանին տարեկան քննութիւնները
լմբնցան նաև աս տարի ու յառաջա-
դէմ աշակերտաց պարգևաբաշխու-
թեան հանդէսը կատարուեցաւ սո-
վորական ոձով: () ըերով առաջ ա-
շակերտները առանձին քննուեցան
|| արժարանին ի ն ա մ ա կ ա լ ա ց ժ ո ղ ո վ-
քէն, ու իրենց յառաջադիմութեան
վիճակները որոշուեցան: իսկ աս ամ-
սուն նին առաւօտանց նոյն || արժա-
րանի մատրանը մէջ || ա ջ ա ջ ն ո ր դ ը հ ա ն-
դիսաւոր պատարագ ըրաւ ՚ի յիշա-
տակ հոգւոյ բարերարին, այսինքն
հանգուցեալ աղա Ե դ ու ա ր դ Ո յ ա-
ֆ ա յ է լ || ա ր ա մ ե ա ն ի ն : Ո յ օ թ ա կ ի ց
է ի ն ՝ բաց ՚ի վարժարանի ներքին և
արտաքին դասատուներէն, ու օտար-
ազգի ծանօթներէն, նաև մեր վանքի
միաբանները և աշակերտները: Պա-
տարագէն ետքը գոհութեան երգեր
ու աղօթքներ եղան առ լ յ ս տ ու ա ծ ,
որ ամենայն առողջութեամբ և յա-
ջողութեամբ հասուց աշակերտները
նաև աս տարուանս, խնդրելով որ աս-
կէ ետքն ալ անպակաս ըլլայ իր լ յ-
տուածային ողորմութիւնը անոնց
վրայ: լ յ ն կ է ետև ժողվեցան ամէն-
քը || ա ր ժ ա ր ա ն ի ն մ ե ծ ս ր ա հ ը , և
հ ո յ ն պ ա տ մ ա կ ա ն և բ ա ր ո յ ա կ ա ն ու ս-
մանց դասատուն, գ ե վ ե ց ի կ ճ ա ռ մ ը

խօսեցաւ . հասկըցընելով աշակերտ-
ներուն, թէ՝ ան կարծիքն որ շատ ան-
գամ լառած ու շատին միտքը տեղ
ըրած է, իբր թէ մեր ազգը ազգա-
տեաց ու անմիաբան է, անհիմն է ա-
մենեին . և ազդու պատճառներով՝
ազգին հին և նոր պատմութիւնները
մէջ բերելով, և ուրիշ ազգաց հետ
ալ քաղցատելով հաստատեց որ մա-
նաւանդ թէ մեր ազգը շատ ազգա-
սէր ու միաբանասէր երեցած է ամէն
ժամանակ :

լ յ տ ե ն ա խ օ ս ո ւ թ ե ն է ն ե տ ք ը ի ւ ր ա-
ք ա ն չ ի ւ ր ա շ ա կ ե ր տ ա ց բ ա ր ե կ ր օ ն վ ա-
ր ու ց և ա մ է ն մ է կ ո ւ ս մ ա ն ց կ ո ղ մ ա ն է
ի ն չ ա ս տ ի ջ ա ն ի գ ո վ ե լ ի ո ւ ք ա ջ ա վ ա ր ժ
ը լ լ ա լ ը կ ա ր դ ա ց ո ւ ե ց ա ւ , և ը ս տ ա յ ն մ
ա շ ա կ ե ր տ ա ն ե ր է ն ե օ թ ը հ ո գ ի ա ռ ա ջ ի ն
մ ր ց ա ն ա կ ի ա ր ժ ա ն ի ե ղ ա ն , և ե օ թ ը
ե ր կ ր ո ր դ մ ր ց ա ն ա կ ի ա մ է ն ն ա լ վ ա ւ ե-
ր ա կ ա ն վ կ ա յ ա կ ա ն ն ե ր ո վ մ ն ա ց ա ծ ն ե ր ն
ա լ ք ա ջ ա լ ե ր ու ե ց ա ն ա ւ ե լ ի ջ ա ն ք ը ն ե-
լ ո ւ , ո ր պ է ս զ ի ե կ ո ղ տ ա ր ի ի ր ե ն ք ա լ
ա ռ ն ո ւ ն մ ր ց ա ն ա կ ը :

լ յ ո ա ջ ի ն մ ր ց ա ն ա կ ի ա ր ժ ա ն ա ց ո ղ ն ե-
ր ը ի ր ե ն ց յ ա ռ ա ջ ա դ ի մ ո ւ թ ե ա ն ա ս-
տ ի ջ ա ն ի ն ն ա յ ե լ ո վ ա ս ո ն ք ե ն :

Ց Ա Ր Ո Ւ Թ Ի Ւ Ն Ճ Ե Պ Ե Ճ Ե Ա Ն :

Պ Օ Ղ Ո Ս Մ Ե Ր Ճ Ա Ն Ճ Ե Ա Ն :

Ա Ղ Ե Ք Ս Ա Ն Դ Ի Ր Ա Ղ Ե Ք Ս Ա Ն Ե Ա Ն :

Գ Ա Ց Ե Տ Ա Ն Ո Ս Մ Ո Հ Ո Ր Ո Յ Յ :

Ա Ղ Ե Ք Ս Ա Ն Դ Ի Ր Է Օ Ք Ս Ի Ւ Զ Ե Ա Ն :

Ց Ո Վ Ճ Ա Ն Ա Ն Է Հ Ա Ն Ի Կ Ե Ա Ն :

Ց Ո Վ Ճ Ա Ն Ա Ն Է Ե Ս Ս Ց Ե Ա Ն :

Պ ա ր գ ե ն ե ր ը բ ա շ ն ե լ է ն ե տ ե , հ ա ն-
դիսին նախագահը հ ա մ ա ռ օ տ և ա զ-
գու յ ո ր դ ո ր և ք ա ջ ա լ ե ր ո ւ թ ի ւ ն ի ո-
ս ե ց ա ւ ա շ ա կ ե ր տ ա ց ո ւ վ ա ր ժ ա պ ե տ ա ց ,
յ ի շ ե ց ը ն ե լ ո վ լ յ ո յ ն ը ս ա ծ ը , թէ
“ Ո ր ս ե ր մ ա ն է ա ռ ա տ ո ւ թ ե ա մ բ ՝ ա-
ռ ա տ ո ւ թ ե ա մ բ և հ ն ձ ե ս ց է , և ո ր ս ե ր-
մ ա ն է շ շ ե լ ո վ լ շ շ ե լ ո վ և հ ն ձ ե ս ց է , . .
և բ ա ր ե մ ա ղ թ ե լ ո վ ո ր ե թ է վ ա ր ժ ա-

1 Ա ս ճ ա ռ ը թ է պ է տ գ ր ա բ ա ռ է՝ բ ա յ ց մ ե ն ք յ ա-
ջ ո ր դ մ ե ր թ ե ր ո ւ ն մ է ջ կ ր ն ա ն ք ք ա ղ ե լ ո վ ա մ փ ո փ ե լ
ի բ ր ե ա զ գ ի ն ի ն դ ի ր , և ա զ գ ա ս ի ր ա ց հ ա ճ ո յ :